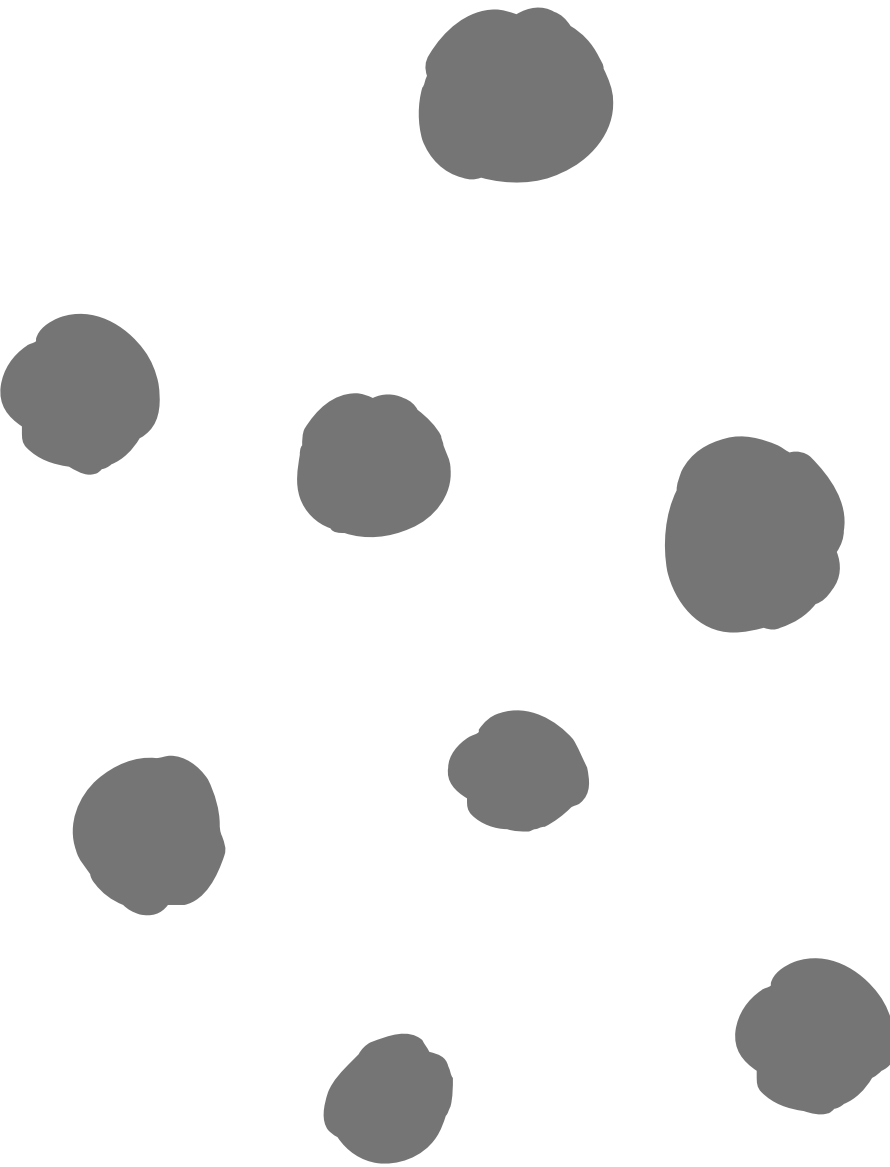

2022 m.
žiema, Nr. 10

**VIMS MOKYKLOS
BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS**

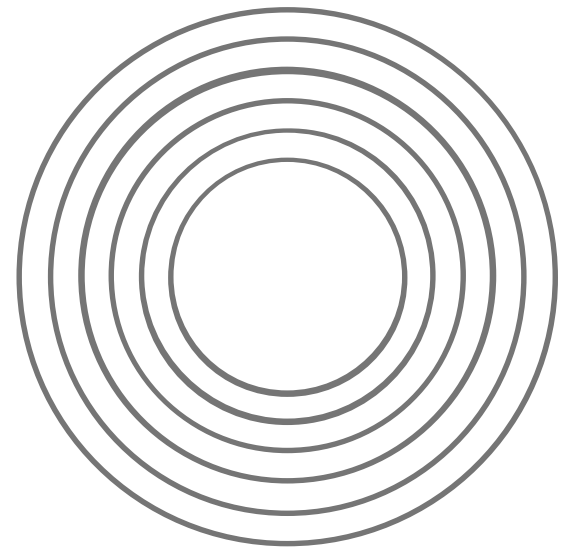

skaitykite:

LIETUVIO IDENTITETAS	P. 3
STEAM PROJEKTAI	P. 4
IŠ MOKINIO DIENORAŠČIO	P. 5
IŠ MOKYTOJO DIENORAŠČIO	P. 6
ŠERIFAS UŽ KAMPO	P. 7
PAAUGLIO PSICHIKA	P. 8
KALEIDOSKOPAS	P. 10

Viršeliui panaudotas Olgos Beloborodovos darbas „Sniegas mieste“
(guašas, popierius).

LIETUVIO IDENTITETAS

Gustė Kručkaitė

XXI amžiuje lietuviškasis identitetas, rodos, yra tapęs šiokia tokia mįsle. Kartais net pamirštame savęs paklausti, kas gi yra tikras, geras lietuvis? O jei paklausiamo, gal nelabai žinome, ką atsakyti?

Prieš Lietuvai iškovojo nepriklausomybę, žmonės gerokai aiškiau žinojo, koks yra tikras lietuvis, – doras, darbštus, gerbiantis savo giminę, istoriją bei kalbą ir pasiryžęs padaryti viską, kad tėvynė būtų laisva. Tačiau dabar, kai jau virš 30 metų esame laisvi ir tapome pasaulietiškesni, atrodo, kad lietuviško identiteto tema tapo šiek tiek užmiršta – laikai pasikeitė, kovos dėl nepriklausomybės pasibaigė ir mūsų kartai tai pasidarė ne taip aktualu. Mums nebereikia kovoti ir įrodinėti pasauliui, kad esame verti egzistuoti. Kartais net gali pasirodyti, kad lietuviškasis identitetas jaunimo tarpe supaprastėjo tik iki paviršutiniškiausių dalykų, tačiau tai nėra tiesa.

Lietuvos jaunimas nebekalba apie tai, kokia svarbi jiems lietuviybė. Jie tiesiog gyvena savo gyvenimą Lietuvoje, domisi lietuviška kultūra, klausosi lietuviškos muzikos, vaikšto į lietuviškų atlikėjų koncertus, net atgaivina senesnės kartos lietuvišką muziką, ją interpretuoja. Taip, jie dažnai apie lietuvišką gyvenimo būdą pasižiūri su ironija ir pašaipa, tačiau vis didesnė jaunimo dalis drąsiai ir išdidžiai pasisako, kad yra lietuviai, vartoja lietuvių kalbą socialiniuose tinkluose. Jaunuoliai ypač mėgsta atrasti gražias, užslėptas savo miesto vieteles ir dalintis jų nuotraukomis, o tai skatina ir kitus geriau pažinti savo apylinkes. Internetu daugėja vaizdo įrašų, kuriuose jauni žmonės interpretuoja lietuvių liaudies muziką ir primena Lietuvai apie jos spalvingą praeitį. Taip pat yra žymiai plačiau kalbama apie įvairias Lietuvos socialines problemas – yra daugybė tam dedikuotų paskyrų socialiniuose tinkluose, kurios bando atkreipti daugiau dėmesio į svarbias problemas ir sunaikinti jas supančias stigmas. Tad yra akivaizdu, jog Lietuvos jaunuoliams tikrai rūpi jų tėvynė – tiesiog jie meilę savo šaliai išreiškia jau kitaip, ankstesnėms kartoms mažiau įprastais būdais.

Ar buvimas geru lietuviu apskritai tiek daug skiriasi nuo buvimo tiesiog geru, garbingu, supratingu žmogumi? Riba tarp jų yra kone neegzistuojanti. Lietuva – tai nėra kažkokia abstrakti, didinga sąvoka, tai – viskas, kas sudaro mūsų gyvenimus: mūsų šeima, giminės, mokykla, vaizdas pro langą, kurį matome kiekvieną rytą, miškai, į kuriuos važiuojame pasivaikščioti... Todėl, jei brangini supančią aplinką, stengiesi ją pažinti, keliauji po skirtingas Lietuvos vietas, neterši gamtos, apsilankai kultūriniame renginyje, klausai pasakojimų apie savo šeimos narių gyvenimus, istoriją, šventi šventes pagal savo šeimos ir giminės tradicijas – tai jau ir yra meilės Lietuvai išraiškos.

Nėra vieno būdo, kaip būtų įmanoma apibūdinti šiuolaikinį lietuviškąjį identitetą. Yra milijonai būdų, kaip įmanoma išreikšti meilę ir pagarbą Lietuvai – nuo kūrybiškiausių iki mažų, bet milžinišką reikšmę turinčių. Tad gal galim tikėtis, kad ir mūsų karta nėra prasti lietuviai.

STEAM PROJEKTAI

Kamil Said Dilekči

Mūsų mokykla išsiskiria iš kitų mokyklų prasmingų praktinių veiklų gausa. Praėjusių metų gruodžio 20 dieną į VIMS vėl sugrįžo STEAM diena. Šįkart ji buvo gerokai paūgėjusi ir sustiprėjusi! STEAM dienos metu 5-12 klasių mokiniams nevyksta pamokos, tačiau mokiniai dalyvauja įvairiuose projektuose kartu su mokytojais. Šių metų STEAM diena buvo suteikta tema – pojūčiai. Kiekviena klasė ypač atsakingai ruošėsi projektams, tačiau, deja, pavyko pakalbinti ne visų klasių mokinius ir pasidomėti, kaip jiems sekėsi šią neįprastą dieną.

8 klasė kartu su anglų kalbos mokytoja Aušrinė ir psichologe Irina padarė projektą pavadinimu „Pajusk Kalėdų dvasią Vilniaus senamiestyje“. Projekto metu aštuntokai turėjo galimybę susipažinti su kalėdinėmis Vilniaus senamiesčio eksterjero idėjomis, išmokti dirbti grupėmis ir aktyviai panaudodami visus savo penkis pojūčius pažinti aplinką.

9B klasė pristatė projektą „Kalėdų kvapai“, kurį atliko kartu su biologijos mokytoja Vilma ir ekonomikos ir verslumo mokytoja Danute. Jų tikslas buvo paruošti kvapų mišinius panaudojant laukius junginius ir eterinius aliejus. Po to devintokai turėjo sukurti produkto prekės ženklą. Jį reklamavo naudodamiesi teorine medžiaga ir argumentavo, kokia galėtų būti šito produkto kaina.

9A klasės mokiniai atliko projektą „Kiek aktyvus jūsų kremas nuo saulės?“. Jiems talkino Kembridžo programos biologijos mokytoja Zarina ir anglų kalbos mokytojas Steve. Mokiniai sukūrė mokslinę prezentaciją apie ultravioletinę radiaciją ir ištyrė, kokie kremai nuo saulės yra patys efektyviausi.

11 klasė darė projektą kartu su klasės vadovu, geografijos mokytoju Povilu. Pavadinimas intriguoja – „Pojūčių spektras įvairiuose Vilniaus senamiesčio erdvėse“. Vienuoliktokų tikslas buvo išgirsti, pamatyti ir užuosti žmogaus pojūčius senamiesčio gamtos ir kultūros vietose.

Abiturientų projekto pavadinimas „Manipuliacija pojūčiais ir kūrybinis jų pristatymas“. Ruoštis dvyliktokams padėjo klasės auklėtoja, matematikos mokytoja Regina. Tikslas – sudaryti galimybę kiekvienam mokiniui išjausti penkis pagrindinius žmogaus pojūčius ir juos kūrybiškai taikyti realiame gyvenime.

Nuoširdžiai tikimės ir kitais mokslo metais turėti galimybę susiburti ir kartu praleisti STEAM dieną kitaip.

IŠ MOKINIO DIENORAŠČIO

Vimsas Vimsaitis

2022 m. gruodžio 17 d.

Mano diena prasidėjo, kai atsikėliau 6 valandą ryto. Tada apsirengiau, susidėjau knygas, išsivaliau dantis ir atlikau rytinę mankštą. Nors įprastai rytais keltis man – ypač sunku, šiandien prisiverčiau išsiversti iš lovos. Vėliau iškeliavau iš namų ir apie 7:40 atvykau į mokyklą. Nemėgstu vėluoti, nes mokykloje žymi lankomumą ir pavėlavimus, todėl stengiuosi visada atvykti į mokyklą šiek tiek anksčiau.

Mokykloje susitikau su draugais, tai man pakėlė nuotaiką ir padėjo atsipalaiduoti nuo artėjančių dviejų kontrolinių darbų – iš lietuvių kalbos ir fizikos. Po kelių minučių prasidėjo pamokos, kurios buvo gana linksmos, kadangi turime nuostabius klasiokus ir klasiokes. Ne, tai nereiškia, kad jie trukdė mokytis ir mokymąsi vertė cirko vaidinimu. Tiesiog žinau, kad, kai pasidaro liūdna arba pavargstu nuo pamokų, visada turiu galimybę atsipūsti bendraklasių tarpe. Pamokos praėjo greitai, tik kontroliniai ištįso. Bet tokios pamokos visada trunka ilgiau, ypač, jeigu namuose nepasimokai...

Kadangi šiandien – penktadienis, pasibaigus pamokoms keliavau į treniruotę. Po itin geros treniruotės išėjau į lauką ir įsėdau į autobusą. Buvau įtūžęs, treniruotėje sekėsi prastai. Pradėjo skaudėti rankas, bet nuraminti padėjo mintis, kad šiandien yra penktadienis, o tai reiškia, kad priešaky – dvi laisvos dienos.

Namuose buvau šiltai sutiktas savo šeimos narių, kurie nusprendė vakarą praleisti kartu su manimi. Vėliau nutariau pažaisti kompiuterinius žaidimus su draugais žinodamas, kad šį vakarą tikrai nereikia sukti galvos dėl nepadarytų namų darbų. Nuostabiai praleidęs laiką 22:00 valandą išsivaliau dantis ir nuėjau miegoti. Labanakt, dienorašti!

IŠ MOKYTOJO DIENORAŠČIO

Igoris Zujevas

2022 m. sausio 24 d.

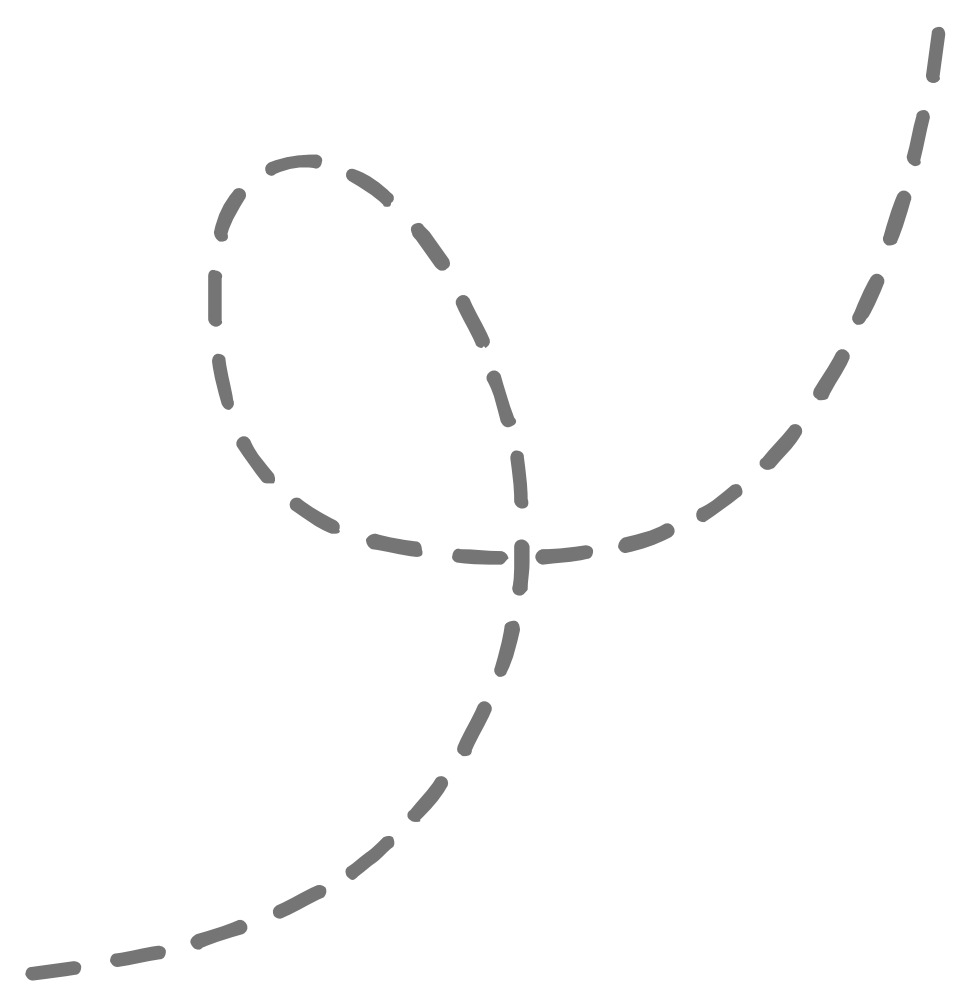
Smegenys – tai niekada neužsiveriantys stalčiai ir nuolat varstomi kompiuterio aplankai ant darbalaukio. Jeigu mokėčiau, kartkartėm reguliariai spaudinėčiau „ALT+F4“ mygtukų derinį, kad bent akimirkai pavyktų persikrauti.

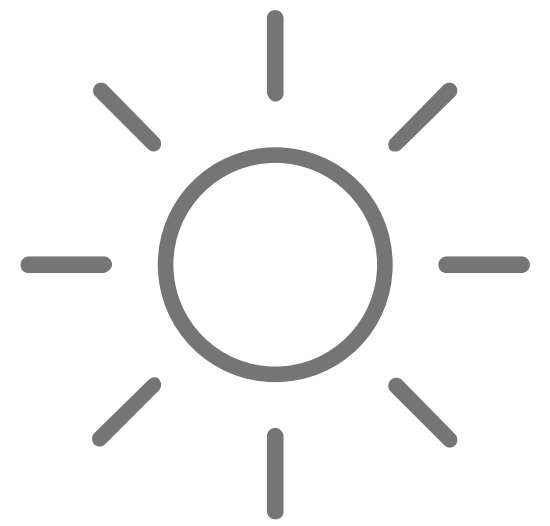
Rytais prabundu dar prieš šešias. Šuo, ramiai parpiantis šalia dešinės kojos, tarytum nujaučia artėjančią žadintuvo signalą ir pradeda lipti per galvą dar tada, kai telefonas ruošia paleisti savąjį ryto raudą. Atsikeli ir eini. Sningant ar kandžiai šalant. Nepaisant to, prabusti pavyksta tik kontempliuojant ryto tamsą pro virtuvės langą ir košiant pro dantis paskutiniuosius kavos tirščius.

Už vis labiausiai aštuntą ryto nemėgstu literatūros pamokų. Turbūt todėl šiemet visos literatūros nugrūstos į dienos gilumą, kad, atėjus kulminaciniam momentui, kartu su mokiniais būtų galima ieškoti katarsio. Ką gali aštuntą ryto sapaloti žmogus, kuriam dar pinasi liežuvis? Kad nesipintų, smaugiu kavos aparatą. Šiemet – tik juoda, be miltelinio pieno. Įprastai tarytum tikri buržujai kartu su kolegomis mėgaujamės kava ilgujų pertraukų metu, bet šiandien susiverčiu vienu gurkšniu lipdamas laiptais. Trečiame aukšte laukia jaunieji skaitovai. Vis dar stebiuosi, kaip priverčiau juos dalyvauti konkurse ir išmokti penkių puslapių scenarijų... Baisu, kad skaitovai krenta vienas po kito kaip gaištantys uodai, įkišus į rozetę repilentus. Mano stalčiams nėra laiko kristi, negalima užsiverti.

Šiandien aštuonios pamokos, todėl pusę keturių nebeįmanoma išrasti dviračio. Gruodį tokiu metu jau temo, dabar vis drąsiau pasirodo šviesa. Važiuodamas namo suprantu, kad dar nevalgiau, bet, užsimaukšlinęs veido kaukę beveik ant akių (matai, komforto zonoj), jau vizualizuoju šaldytuvo turinį. Jei kuris prieš pusmetį tėkštelėtų, kad mėgausiuosi konservuoto tuno ir pomidorų deriniu, būčiau pamanęs, kad pokštauja. Namie, aišku, nei tuno, nei pomidorų taip ir neparagauju. Reikia paruošti pusmečio kontrolinius darbus, o ir impresionistinės Kuprelio pastraipos zyzia ant stalo visai netaisytos.

Zūmo pamoką vesti trukdo tarytum surūdijęs kamazas kriokantis pilvas. Išsiverdu grikių ir virdamas ilsiuosi. Tai vienintelis būdas šiandien grįžti į save – klausytis netolygaus verdančio vandens kunkuliavimo. Palindęs po dušu prisimenu, kad neparašiau auklėtinių tėvams apie karščiausias naujienas iš SAM, bet nedrįstu lįsti į akis tokiu metu. Bandau užverti šitą stalčių ir užrakinti jį bent iki rytojaus, bet jau jaučiu, kaip vidurnakty iš jo pabyra naujos dienos popieriai.

Visų taip išaukštinta valstybė yra už daugiau negu 8000 km nuo Lietuvos. Įvykiai, nutinkantys vienoje iš populiariausių šalių, pasiekia daugelį gyventojų iš įvairių pasaulio šalių. Jau ne pirmus metus su šeima nusprendėme žiemą paatostogauti šiltoje Šiaurės Amerikos dalyje – JAV valstijoje Floridoje. Ne tik šilti saulės spinduliai mus lepino daugelį dienų, bet ir jūros ošimas, maloniai sutinkantys amerikiečiai, bet ir mažoje saloje – Key Biscayne – begalė pasislėpusių iguanų.

Vienas iš netikėčiausių nuotykių buvo apsilankymas labiausiai pasaulyje žinomų krepšinio rinktinių varžybose. Tikriausiai nėra tokio krepšinio sirgalio, kuris nežinotų NBA. Būtent gruodžio 28-osios vakarą buvo išpildytas mano noras – visas rungtynes stebėti gyvai. Daug įspūdžių paliko didžiulė arena, didelis įmestų tritaškių skaičius. Tik žiūrovų emocijos nebuvo labiau išreikštos lyginant su lietuvių sirgaliais, susispietusiai mažytėse Žalgirio ar Avia Solution Group arenose. Buvo įdomi patirtis, bet man vis tiek prie širdies yra mūsų, ne tokių žinomų rinktinių kovos.

Teko nemažai automobiliu keliauti po piečiausias JAV salas, todėl didelį įspūdį paliko piliečių saugumu besirūpinatys pareigūnai. Kaip pas mus yra įprasta policijos automobilį stovintį šalia kelio sutikti ne itin dažnai, ten šerifų automobiliai stovėjo kas pora mylių. Ir aš visiškai neperdedu... Kartais net šiurpu būdavo pravažiuoti, juk nesinorėjo būti sustabdytiems. Gal ne visiems yra žinoma, kad ten dažnai vyksta susišaudymai ir policininkas, turėdamas įtarimų, gali nuspausti gaiduką. Toks mažas atstumas tarp policininkų leidžia bet kokią įvykį ar nusikaltėlį sustabdyti vos per pora minučių. Iš vienos pusės tai suteikia saugumo jausmą, iš kitos pusės pačiam turistui, gerai nepažįstančiam vietovių ar pačių taisyklių, yra baugu.

Skanus, nors ir labai kaloringas maistas puikiai „lindo į skrandį“. Greitųjų restoranų skaičius yra stulbinamas, tikriausiai perlenkė net šalikelėje stovinčių policijos pareigūnų kiekį.

Prabangūs automobiliai, vilos ant jūros kranto ir brendinės parduotuvės... Tokia yra tik dalis amerikietiškosios realybės...

PAAUGLIO PSICHIKA

Gabriela Vosyliūtė

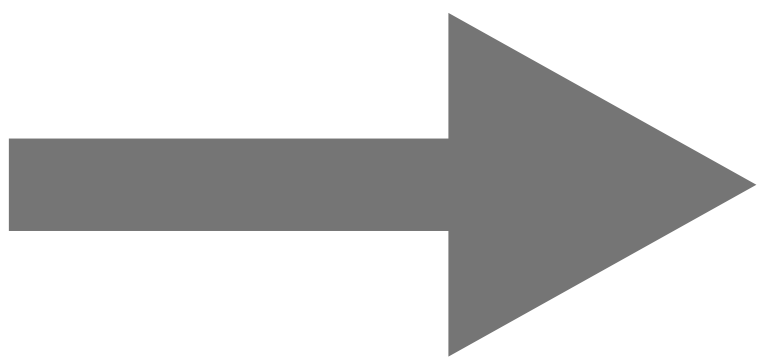
Kiekvienas žmogus turi savą, unikalią psichologinę būklę, kuri nuo ko nors priklauso. Ne išimtis – ir paaugliai. Aplinka, supanti žmogų, daro didelę įtaką jo psichologijai. Tai gali būti draugai, tėvai, mokykla, knygos ar socialiniai tinklai. Tačiau visi žmonės yra skirtingi, tad jie kreipia dėmesį į kitoniškus veiksnius, įtaką jų psichinei būsenai daro skirtingi dirgikliai. Paaugliai yra jautrios asmenybės, todėl aplinką suvokia kitaip nei suaugusieji. Jaunuoliai pastebi dalykus, kurie suaugusiems, galbūt, nedaro tokios didelės įtakos kaip jiems. Tad kyla klausimas – kokie vis dėlto yra veiksniai, lemiantys paauglių psichiką ir kokios šių veiksmų pasekmės?

Lietuvoje net 80% jaunuolių kasmet suseraga įvairiomis ligomis. Iš jų, apie 3,5 – 4% atvejų yra psichikos ir elgesio sutrikimai. Tad paauglių psichologinės sveikatos būklė šalies mastu blogėja ir tampa vis aktualesniu iššūkiu. Visame pasaulyje net 14% 14 –18 metų amžiaus vaikų patiria psichikos sveikatos sutrikimų ir jie dažniausiai neatpažįstami, negydomi.

Paauglių psichologinei būklei įtaką daro daug ir įvairių veiksmų. Yra skirstomos trys grupės: biologiniai, psichologiniai ir socialiniai veiksniai. Biologiniams veiksmams priskiriamas amžius, lytis, genetinis polinkis, gyvenimo būdas, sunkios fizinės sveikatos ligos. Kalbant apie psichologinius veiksmius, svarbu paminėti santykius su tėvais/globėjais, santykius su bendraamžiais ir kitais asmenimis, mokymosi krūvį. Prie socialinių veiksmų priskiriama socialinė ir ekonominė šeimos/artimiausios aplinkos padėtis (skurdas, smurtas, nedarbas), santykis su supančia aplinka (technologiniai pokyčiai, žiniasklaida) ir visuomenės raida (netolerancija ir stigmatizavimas, karai, stichinės nelaimės).

Kaip visada, visi veiksniai sukelia vienokias ar kitokias pasekmes. Ne išimtis ir žmogaus psichika. Dažniausiai pasitaikančios pasekmės yra emociniai sutrikimai, elgesio sutrikimai, valgymo sutrikimai, psichozė, savižudybė ir rizikingas elgesys. Iš emocinių sutrikimų labiausiai paplitę yra nerimo sutrikimai, dar kitaip vadinami anxiety. Pastarieji dažniau pasireiškia vyresniems nei jaunesniems paaugliams. Pagal atliktus tyrimus, buvo nustatyta, kad nerimo sutrikimą patiria 3,6% 10-14 metų ir 4,6% 15-19 metų amžiaus paauglių. O antrąją vietą iš emocinių sutrikimų užima depresija, kuria serga 1,1 % 10-14 metų paauglių ir 2,8 % 15-19 metų paauglių.

Skirtingai nei emociniai sutrikimai, elgesio sutrikimai dažniau pasitaiko jaunesniems nei vyresniems paaugliams. Populiariausias yra dėmesio deficito, hiperaktyvumo sutrikimas (ADHD). Jis pasireiškia 3,1 % 10–14 metų ir 2,4 % 15–19 metų paauglių. Toliau eina elgesio sutrikimai (su destruktivaus ar sudėtingo elgesio simptomais), kurie pasitaiko 3,6 % 10–14 metų ir 2,4 % 15–19 metų amžiaus vaikų. Valgymo sutrikimai taip pat užima vietą netinkamos aplinkos pasekmėse. Nepaisant to, nuo šio sutrikimo mirtingumas yra didesnis nei nuo bet kurio kito psichikos sutrikimo. Nervinė anoreksija ir nervinė bulimija dažniausiai atsiranda paauglystėje ir jauname amžiuje. Jas lydi susirūpinimas dėl kūno svorio ir formos. Taipogi nervinė anoreksija gali sukelti ankstyvą mirtį.

Neretai pasitaikantis yra ir rizikingas elgesys. Tai narkotikai, tabako, kanapių ir kitų psichotropinių medžiagų vartojimas. Šio elgesio kilmė yra noras susidoroti su emociniais sunkumais. 2016 m. buvo atliktas tyrimas, kurio metu nustatyta, jog visame pasaulyje 15–19 metų paauglių dažnas epizodinis alkoholio vartojimo paplitimas sudaro 13,6 %. Taip pat pagal atliktus tyrimus buvo išsiaiškinta, jog kanapės yra plačiausiai vartojamas narkotikas tarp jaunimo – 2018 m. bent kartą jas vartojo apie 4,7 % 15–16 metų amžiaus.

Tam, kad neišsivystytų šie sutrikimai, visuomenė turėtų išmokti stiprinti asmens gebėjimą reguliuoti emocijas bei rizikingo elgesio alternatyvas, pradėti ugdyti atsparumą sudėtingoms situacijoms ir sunkumų valdymą, taip pat nepamiršti skatinti palankią socialinę aplinką ir socialinius tinklus.

KALEIDOSKOPAS

PARODA „LIETUVOS ISTORINĖS ASMENYBĖS. PORTRETAI“

Mūsų mokykla trečio aukšto fojė pasipuošė 2021 m. mokinių kurtais valdovų, valdovių ir didikų portretais. Karantino metu keturis mėnesius per virtualias dailės pamokas įvairių klasių mokiniai sukūrė daugiau kaip 30 portretų. Kūrinius akrilo technika. Projekto tikslas buvo ne tik pasveikinti Vilnių su gimtadieniu, bet ir nuoseklaus tapybos proceso metu ieškoti istorinių šaltinių, iš arčiau susipažinti su Lietuvai iškilomis asmenybėmis. Nacionalinis muziejus šią parodą net eksponavo savo internetiniame puslapyje! Parodos rengėja - dailės mokytoja Inga. Konsultavo - lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Aldona ir istorijos mokytoja Daiva.

INTEGRUOTA LITERATŪROS, ISTORIJS IR FOTOGRAFIJOS PAMOKA IR VIRTUALI PARODA „SAUSIO 13-OJI PRIEŠ 31 METUS“

Kasmet sausio tryliktosios rytą įstaigų languose sužiba žvakių liepsnelės. Jaunoji karta prisimena, ką apie lemtingosios nakties įvykius pasakojo jų tėvai, mokytojai. 9A klasės mokiniai, dalyvavę integruotoje literatūros, istorijos ir fotografijos pamokoje, kalbino mokyklos mokytojus ir patys kūrė neįprastas nuotraukų kompozicijas. Mokinių darbai eksponuojami virtualioje parodoje mokyklos Facebook puslapyje. Veiklą kuravo - lietuvių kalbos ir literatūros vyresnysis mokytojas Igoris.

1991/01/13

PRIEŠ 31 METUS

1991 m. Tuo metu man buvo vienuolika metų, gyvenau su šeima Kuršėnuose. Visiškai nieko nenučiuokiau apie tą naktį nutikusius įvykius. Apie tai, kas nutiko Vilniuje, sužinojau tik kitą rytą per televiziją, taip pat sužinojau, kad mano aštuoniolikos metų dėdė buvo išvykęs į Vilnių ginti Lietuvos ir liko sužeistas nuo stipraus šautuvo smūgio į galvą... Iš pradžių net nesuvokiau, kas buvo sakoma apie praeitos nakties įvykius per televizijos laidą, neišsivaizdavau, kad taip galima elgtis su taikiais žmonėmis... Iki šiol prisimenant tą naktį ir jos įvykius, užverda begalinis pyktis, bet tuo pačiu ir neapsakomas pasididžiavimas savo šalimi.

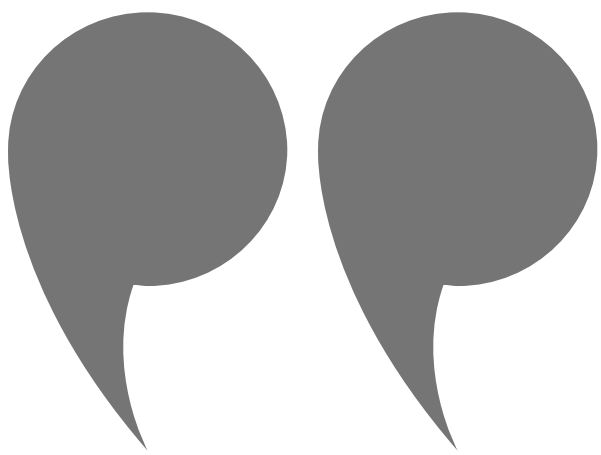
1991/01/13

PRIEŠ 31 METUS

Mokytoja Daiva su savo trijų mėnesių dukrele Sausio 13-ąją gulėjo Santariškių ligoninėje. Radijas pranešė jai, kas dedasi Vilniuje, po kurį tuo metu lakstė jos vyras. Ligoninė buvo tuštoka. Nežinia. Ji išgirdo, kad iš televizijos bokšto buvo mėtomi maišai, sklido gandai, kad tai – žmonės. Tai ją be proto išgąsdino. Daiva dalyvaudavo mitinguose, vaikščiodavo po miestą, atsivėrus Lietuvos istorijos archyvams suprato, kad nori tapti istorijos mokytoja. Net jeigu vėl pasikartotų tokie įvykiai, ji kovotų už laisvę, nes minia – stipriausias ginklas ir pajutusi tikrą laisvės skonį, ji neišmainytų jo į nieką. Kūdikis šildė jos širdį ir ji giliai jautė, kad galės grįžti namo.

turinį kūrė:

- Emilija Jankauskaitė (8)
- Alanas Sinkevičius (9A)
- Totis Tubelis (9A)
- Gabriela Vosyliūtė (9B)
- Gustė Kručkaitė (9B)
- Kamil Said Dilekči (11)
- Ūla Vilkauskaitė (12)

buvo šalia:

Vida Tumėnaitė-
Berniukevičienė
Indrė Žemaitytė
Igoris Zujevas